

2. Васильченко Л. В. Сутність управлінської культури керівника сучасної школи. *Управлінська культура і компетентність керівника*. Х. : Основа, 2007. Вип. 3(51). С. 5–20. (Б-ка журн. «Управління школою»).
3. Єльнікова Г. Управлінська культура керівника загальноосвітнього навчального заклад. *Управлінська компетентність*. К. : Ред. загальнопед. газ., 2005. С. 102–109.
4. Крупський О. П., Намлієв Є. В. Професійна культура майбутнього менеджера: психолого-педагогічні аспекти й чинники формування. Теорія і практика професійного становлення особистості в соціокультурному просторі : монографія / За ред. О. О. Лаврентьєвої, О. П. Крупського, Є. В. Намлієва. Дніпропетровськ : Акцент ПП, 2014. С. 257–281.
5. Малаканова Л. Сучасні виховні системи і технології: Професійна культура вчителя: Навчально-методичний комплекс. Полт. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2008. 176 с.

ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ЯК СПЕЦИФІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА

*Мережко М. О.
Полтава, Україна*

Прийняття та реалізація рішень є головним елементом управлінської діяльності, елементарною одиницею менеджменту. Цей процес вимагає від менеджерів високого рівня компетентності та досвіду, а також новітніх методів розробки, аналізу, оцінювання альтернатив та реалізації управлінських рішень.

Прийняття управлінських рішень є творчим процесом, який поєднує в собі аналітику, логіку, мотивацію, волю, інтелектуальні здібності та функціональні обов'язки керівника.

Процес підготовки управлінських рішень здійснюється стадійно, часто використовують їх п'ять. Кожна з яких має свою функцію і спрямована на досягнення певної мети.

Постановка проблеми: ця стадія полягає в ідентифікації проблеми або ситуації, що потребує управлінського рішення. На цій стадії менеджер повинен уважно вивчити ситуацію, з'ясувати всі фактори, які на неї впливають, визначити головну проблему та сформулювати мету, яку потрібно досягнути.

Виявлення альтернатив: на цій стадії менеджер повинен знайти якнайбільше можливих варіантів рішення проблеми. Він повинен ретельно проаналізувати всі можливі варіанти дій, враховуючи потреби компанії, ризики, можливості та інші фактори, які впливають на процес вибору.

Вибір кращої альтернативи: на цій стадії менеджер повинен зробити вибір, визначивши найбільш ефективний варіант рішення проблеми. Він повинен ретельно проаналізувати всі можливі варіанти дій, враховуючи потреби компанії, ризики, можливості та інші фактори, які впливають на процес вибору.

Впровадження рішень в практику: на цій стадії менеджер повинен зробити план впровадження вибраного рішення. Він повинен зрозуміти, які кроки потрібно зробити, щоб здійснити план, і ретельно вивчити всі можливі наслідки рішення.

Реалізація управлінських рішень базується на чіткому плані дій, в якому прописаний зміст робіт, послідовність їх виконання, необхідні час і ресурси, вимоги до якості та виконавців, проміжні та загальні очікувані результати від реалізації управлінського рішення. Від того, наскільки комплексно менеджер підходить до реалізації прийнятого управлінського рішення, залежить його кінцевий результат.

Реалізація управлінських рішень є важливим етапом у процесі управління. Після прийняття рішення, необхідно здійснити всі необхідні заходи для його реалізації. Для ефективної реалізації рішення необхідно:

Сформулювати план дій: необхідно розробити план дій, який міститиме конкретні кроки, які потрібно зробити для реалізації рішення. План дій повинен бути конкретним та реалістичним.

Визначити відповідальних за реалізацію: важливо визначити, хто буде відповідати за виконання кожного з кроків плану дій. Кожна людина повинна знати свої обов'язки та відповідальність.

Забезпечити ресурси: необхідно спланувати необхідні ресурси для реалізації рішення, такі як фінансові, людські та матеріальні ресурси.

Підтримувати комунікацію: важливо забезпечити ефективну комунікацію між всіма відповідальними за реалізацію рішення, щоб уникнути непорозумінь та помилок.

Контролювати процес реалізації: необхідно періодично контролювати процес реалізації рішення та порівнювати результати з планом дій. Якщо є відхилення, необхідно вжити необхідні заходи для їх виправлення.

Аналізувати результати: важливо проаналізувати результати реалізації рішення та порівняти їх з очікуваними. Якщо результати не задовольняють, слід вжити заходи для виправлення ситуації. Аналіз результатів може включати оцінку ефективності, фінансові показники, рівень задоволеності клієнтів, розмір ринку, рівень конкуренції та інші показники, які були визначені на етапі постановки проблеми та вибору альтернатив.

На основі аналізу результатів можуть бути запропоновані додаткові корективи до рішення, які дозволять досягти очікуваних результатів або покращити показники ефективності. Цей етап може включати також вивчення причин невдалої реалізації рішення, щоб уникнути подібних помилок у майбутньому.

Отже, підготовка та реалізація управлінських рішень – це важливий етап в управлінні будь-якою управлінською діяльністю. Його успішність залежить від якості попереднього аналізу, вибору альтернатив та оцінки ризиків, а також від вміння ефективно впроваджувати рішення та аналізувати результати.

Список використаних джерел:

1. Дерлоу Д. Ключові управлінські рішення. Технологія прийняття рішень / пер. с англ. Р. А. Семків, Р. Л. Ткачук. Київ: Всесвіт; Наукова думка, 2001. 242 с.

2. Пивовар Н. М. Управлінське рішення – стрижнева ланка управлінської діяльності / Н. М. Пивовар, А. Р. Асулян : мат-ли XVI Міжнарод. наук.-практ. конф. «Макаренкознавчий вимір актуальних питань соціальної адаптації особистості» та Всеукраїнських науково-практичних семінарів «Управлінська майстерність керівника навчального закладу», «Управління проектами у сфері науки освіти, інновацій та інформатизації», «Управління інноваційною діяльністю в освіті та у виробництві» (м. Полтава, 13-14 березня 2017 р.) / За ред. проф. М. В. Гриньової. – Полтава, 2017. – С. 70–72.
1. Сметанко О. В. Моделі та методи прийняття рішень в аналізі й аудиті : навч. посібник. Київ : «Центр учбової літератури», 2017. 456 с.
2. Тернова І. А., Юшкова М. М. Сутність управлінських рішень та оцінка ефективності управління. Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., (Луцьк, 7 грудня 2017 р.). Луцьк: РВВ Луцького НТУ, 2017. С. 147–149.

КАЗКА ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

*Михайличенко С. С.
Кременчук, Україна*

Науковий керівник: Горпинченко Оксана Михайлівна – вчитель математики Кременчуцького ліцею № 30 «Олімп» імені Н.М. Шевченко Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області

Мораль є одним із найважливіших факторів повноцінного функціонування суспільства і займає одну з ключових ланок у процесі формування духовного світу особистості, її свідомості та життєвої позиції. Виховання моральної культури необхідно починати з самого дитинства. У зв'язку з цим, Законами України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Базовим компонентом дошкільної освіти в Україні, програмами розвитку дітей у навчальних закладах визначено пріоритетність морального розвитку дітей. У зв'язку зі специфікою розвитку дітей дошкільного віку, їх психологічними особливостями педагогу необхідно ретельно підбирати кошти, методи та форми роботи з морально-морального виховання дошкільнят. Одним із засобів ефективного впливу на моральну сферу дитини є казка. Враховуючи особливості становлення особистості дошкільному віці, педагоги і психологи важливого значення надають казці як ефективного психолого-педагогічного засобу морального виховання дітей, також вони відзначають, що казка несе у собі потужний поштовх приємних емоцій для дітей, що супроводжуються виховним змістом у вигляді позитивного прикладу наслідування. Вона у різних формах передає дітям народну мудрість, загальнолюдські моральні ідеали. Завдяки «установці на вигадку» казка може бути ефективним засобом виховання, особливо у дошкільному віці, оскільки відповідає їх віковим особливостям.

Проблема морального виховання дітей дошкільного віку була об'єктом багатьох досліджень у галузі педагогіки та психології. Так, ґрунтовно проблема